

ת"פ 64427/07/19 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו דיה

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

בפני כבוד סגן הנשיאה, השופט אליהו ביתן

26.10.20

ת"פ 64427-07-19 מדינת ישראל נ'
אבו דיה(עציר)

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: אחמד אבו דיה

גזר דין

1. בטרם שמיעת הראיות בתיק, הגיעו הצדדים להסדר דיוני במסגרתו הוגש נגד הנאשם כתב אישום מתוקן, שאלה הם עיקריו:

בתאריך 17.07.19 סמוך לשעה 23:00 הנאשם הבחין בא.ט., אשה ילידת 1970 (להלן: "המתלוננת") אותה הוא מכיר היכרות שטחית, בעודה הולכת ברחוב עם תיק על כתפה וטלפון נייד בכיס מכנסיה האחורי. הוא עקב אחריה, התקרב אליה מאחור ומשך את תיקה ואת הטלפון הנייד שהיה בכיסה, תוך שהוא דוחף אותה ומפילה ארצה. המתלוננת התנגדה, אך הנאשם הצליח לקחת ממנה את הטלפון הנייד. המתלוננת אחזה ברגלו של הנאשם בניסיון למנוע ממנו להימלט, ובתגובה הוא הכה אותה בגבה ופצע אותה, ונמלט מהמקום עם הטלפון של המתלוננת.

המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים שכלל תפירה של חתך שנגרם לה.

2. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן כאמור, והורשע בעבירה של שוד, לפי סעיף 402 (א) בחוק העונשין התשל"ז-1977.

3. תחילה, הסדר הטיעון לא כלל המלצה עונשית, ושירות המבחן התבקש להכין תסקיר על הנאשם. שירות המבחן ערך תסקיר על הנאשם בו תוארו בין היתר נסיבותיו האישיות, המורכבות. צוין כי הנאשם בן 19, רווק. במשפחת מוצאו אם חד הורית ו-8 אחים, שניים מהם בעלי צרכים מיוחדים. אביו בעל עבר פלילי ואף נשא מאסרים, ובמשך שנים לא היה ביניהם קשר. הנאשם עבד מגיל צעיר כדי לסייע בפרנסת המשפחה.

הנאשם החל לצרוך קנאביס כבר בגיל 14 ובהמשך עבר לשימוש בהרואין וקוקאין. בעבר הוצע לו להשתלב

במסגרות חוץ ביתיות לטיפול בהתמכרויות, אך הוא סירב. הנאשם מסר שביצע את העבירה תחת השפעת סם. הוא מבין את חומרתה ומבין שהוא זקוק לטיפול. שירות המבחן בחן את גורמי הסיכון והסיכוי של הנאשם והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק. לאחר שניסיון לשלבו בקהילה הטיפולית "אור אביבה" נכשל, שירות המבחן ציין את הסיכון הנשקף מהנאשם והמליץ להטיל עליו ענישה הכוללת מאסר בפועל, ולשלבו בטיפול בכלא.

4. בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה לפיה הם יעתרו במשותף להטיל על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

5. ב"כ התביעה ציינה כי ההמלצה האמורה לעונש הושגה במסגרת הליך של גישור. הוסיפה, כי לנאשם עבר פלילי מינורי הכולל הרשעה אחת לא מאותו הסוג. וטענה כי העונש המומלץ תואם לפסיקה וביקשה לכבדו.

6. ב"כ הנאשם עתר לכבד את ההסדר. טען כי הענישה המוצעת משכללת את נסיבות המעשה ונסיבותיו של הנאשם; ציין את גילו הצעיר של הנאשם, שהוא יליד 2001; וציין שזהו מאסרו הראשון ושהוא עצור מזה למעלה משנה. הוסיף כי הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו, ועתר לכבד את הסדר הטיעון. אשר לפיצוי, ביקש שהוא ישולם לאחר שהנאשם ישוחרר מהמאסר.

הנאשם ביקש לכבד את המלצת הצדדים.

7. החומרה הכללית שבעבירת השוד, ברורה מאליה. נטילת רכושו של אחר בכח או באיומים, פורעת את המוסכמות הבסיסיות עליהן מושתתת חברה אנושית. כאן, השוד לווה באלימות פיזית ובפציעת קרבן השוד באופן שחייב קבלת טיפול רפואי.

8. הרכוש שהנאשם גנב בשוד הוא טלפון סלולארי. הקול הברור העולה מפסיקת בתי המשפט לעניין ענישת שוד/ גניבת טלפונים סלולאריים, הינו של החמרה.

"למרבה הצער, הפכו, בתקופה האחרונה, מעשי השוד ובעיקר ככל שמדובר בשוד של מכשירים סלולאריים יקרי ערך, לתופעה שניתן להגדירה כ'מכת מדינה', כאשר חדשות לבקרים מדווחים אנו על תקיפה של קורבנות חסרי הגנה, על-ידי שודדים אלימים וחסרי מעצורים, המבקשים לשדוד את רכושם ולזכות ברווח כספי קל וזמין... מעבר להיבט הכספי והכלכלי של התופעה, יש ליתן את הדעת לפגיעות הפיזיות, ולא פחות חמור מכך, לפגיעות הנפשיות הנגרמות לקורבנות העבירה, בצד הפגיעה בשלומם ובבטחונם של הציבור בכללותו..." (ראו: ע"פ 588/13 פלוני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו 27.8.13)).

9. בהתחשב בחומרת העבירה; בנסיבות ביצועה; בהתרשמות שירות המבחן בדבר האפשרות שהנאשם

ישוב ויבצע עבירות; בהרשעתו הקודמת של הנאשם; בהודאת הנאשם; בעובדה שההודאה ניתנה במסגרת הסדר טיעון; בגילו הצעיר של הנאשם ובנסיבות חייו המורכבות; בעובדה שזהו מאסרו הראשון של הנאשם; בפרק הזמן הארוך יחסית שהוא נתון במעצר; ובכך שהעונש המוצע כולל מאסר בפועל לתקופה משמעותית, העומדת בהלימה לחומרת המעשה בנסיבותיו ולמידת אשמו של הנאשם; אני מקבל את המלצת הצדדים לעונש.

10. נוכח האמור, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים -

1. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו.

2. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור עבירת אלימות שהיא פשע.

3. תשלום פיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ח' חשוון תשפ"א, 26/10/2020 במעמד הנוכחים.

**אליהו ביתן, שופט
סגן הנשיאה**